

Advent -Quart diumenge

Per Llorenç P el dl., 12/12/2022 - 12:30

[Is 7,10-14](#)

[Rm 1,1-7](#)

[Mt 1,18-24](#)

En aquest 4rt diumenge d'Advent, que és el darrer abans del Nadal, ens trobem no una explosió de goig i determinació sinó, curiosament, amb el contrari: dubtes, sensació de pesadesa davant Déu, com es queixa el profeta Isaïes...

És interessant, perquè ens semblaria lògic pensar que just abans del Nadal hem de trobar-nos ja amb tot a punt i paradet per la nostra banda. Però siguem realistes: ens costa tant estar a punt i amb tot paradet per acollir el Senyor...

Ho veiem, com dèiem, en la primera lectura: el profeta Isaïes diu aquestes paraules tan fortes: *"Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu?"*

Sí, el poble no està a punt, sempre amb queixes, sempre despistats, amb maneres de fer que no segueixen els camins del Senyor... i ja no parla el profeta en termes morals, sinó en termes ben humans: el poble es fa pesat perquè sempre està en queixes, plets, discussions, anant a la seva...

I quina és la resposta? ¿Una resposta moral en el sentit de planejar reprimendes per part de Déu o dels homes?

Doncs no, de nou: tenim una sorprenent resposta: la resposta de donar-nos un regal immerescut i alliberador, i impensable... *"Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel!"*.

Potser en aquest temps de preparació peer al Nadal ens podem adonar que sí, que hem de 'preparar-nos per al Nadal', però que en realitat... mai ho estem, del tot preparats.

Potser en aquests dies abans del Nadal sobretot podem contemplar el fet que el Senyor ha vingut i ve de manera immerescuda, absolutament inesperada i sorprenent.

Quan el normal seria 'engegar-nos', la bondat del Senyor fa el contrari: venir a nosaltres, donar-nos el signe d'un fill que és *"Déu-amb-nosaltres"*, que això vol dir Emmanuel...

L'evangeli també ens presenta un Sant Josep ple de dubtes des del seu desig de ser just i bo, i alhora no entendre res del que passa, de la novetat inesperada del Déu que ve a nosaltres...

Potser ens queda simplement fer com Josep: aquest Nadal, sense acabar tal vegada d'entendre el gran misteri del Déu-amb-nosaltres, acollir-lo i viure aquesta presència vivificadora com el que és: un regal inesperat del Déu de la Vida.

Senyor, veniu a nosaltres, Senyor, que us sapiguem acollir com cal. Aquest Nadal sí.

ETIQUETES

SORPRESA DUBTES PREPARACIÓ